

Lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke

§ 44. Hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktions- evne, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

Foreløbige afgørelser

§ 45. Afgørelser efter §§ 39, 42, 44, § 57, stk. 3, § 64, stk. 4, og § 108, stk. 2, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget, kan træffes foreløbigt af formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver og eventuelle andre parter, jf. § 60, skal inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse have skriftlig meddelelse om afgørelsen samt en begrundelse for afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og til at udtale sig om sagen samt om retten til vederlagsfri advokatbistand.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 4. En afgørelse, der er godkendt efter stk. 3, har gyldighed i 1 måned. En afgørelse vedrørende § 39 har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 2 måneder regnet fra den foreløbige afgørelse efter stk. 1. En afgørelse vedrørende § 64, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse.

Stk. 5. Chefen for Den Sociale Ankestyrelse kan give pålæg om iværksættelse af en foreløbig afgørelse efter stk. 1. Det kan undtagelsesvis bestemmes, at afgørelsen skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den i stk. 3 nævnte frist.

Ophør af foranstaltninger

§ 46. Foranstaltninger efter §§ 40, 41 og 42 skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år. Kommunen træffer afgørelse om hjemgivelse, uanset at barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet efter § 42. Såfremt kommunen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget efter § 42.

Stk. 2. Foranstaltninger i form af en personlig rådgiver, en fast kontaktperson eller døgnophold i institution, plejefamilie eller andet egnet opholdssted kan dog opretholdes, indtil den unge fylder 20 år, hvis den unge er indforstået hermed.

Stk. 3. Forud for en hjemgivelse skal kommunen så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge i planen, jf. § 53, angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Stk. 4. Tilsvarende skal kommunen i samarbejde med den unge forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år i planen, jf. § 53, angive, hvilken form for støtte og vejledning der ydes den unge med hensyn til boligforhold, uddannelse og arbejde samt personlig rådgivning.

Det sociale nævns og Den Sociale Ankestyrelses beføjelser uden klage

§ 47. Såfremt kommunen ikke foretager fornødne undersøgelser, kan det sociale nævn træffe afgørelse om, at der skal iværksættes undersøgelse, og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.

Stk. 2. Hvis der er behov for foranstaltninger efter § 40 og kommunen undlader at iværksætte disse, kan det sociale nævn pålægge kommunen at træffe en afgørelse eller træffe en foreløbig afgørelse om foranstaltninger og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.

Stk. 3. Den Sociale Ankestyrelse har samme beføjelser som det sociale nævn og kan tillige træffe afgørelse efter §§ 39, 42 og 44 og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.